

22. i 23. svibnja 2021. od 12.00 do 14.00 sati
posjetitelji su pozvani doći i otići bilo kada u previđenom razdoblju

Galerija SC

Studentski centar Sveučilišta u Zagrebu, Savska 25

DOBRA VODA

koncept i koreografija:

Zrinka Šimičić Mihanović

zvučna instalacija:

Didier Douet

ples:

Viktoria Bubalo, Zvonimir Kvesić, Ariana Prpić

oblikovanje papira :

Jelena Kovačev i suradnici prema motivu

Marine Bauer

odabir tekstova i dramaturška podrška:

Dubravko Mihanović

Dobra voda je izvedbena instalacija u ukupnom trajanju od dva sata, a čine ju zvučna instalacija (Didier Douet), plesna izvedba (koreografija: Zrinka Šimičić Mihanović; izvedba: Viktoria Bubalo, Zvonimir Kvesić, Ariana Prpić) i prostorna instalacija (Marina Bauer). Premijerno je izvedena u prostoru Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu na Jabukovcu u listopadu 2020., a 22. i 23. svibnja 2021. bit će ponovno izvedena, u nešto drugačijem obliku, u Galeriji SC u Zagrebu.

Dobra voda je nova etapa odnosno treća epizoda serije radova *Što nastaje?*. Radovi u ovoj seriji bave se istraživanjem pokreta kao temelja našeg spoznavanja svijeta te uspostavljanja odnosa, međusobne povezanosti i povezanosti s okolišem čiji smo dio. Serija nastaje i redefinira se kroz susret različitih medija, autorskih poetika, kao i kroz susret izvođača i gledatelja, otvarajući prostor između sudionika, prostor između događaja, prostor slušanja, oklijevanja i mogućnosti. Prva epizoda serije izvedbeni je susret *Što nastaje?* (Antisezona / MSU, Zagreb, svibanj 2019.), a druga izvedbena instalacija *Izvedba koja se dira* (Nastavnički odsjek ALU, Zagreb, rujna 2019.) Obje epizode realizirane su kroz suradnju plesne umjetnice Zrinke Šimičić Mihanović i vizualne umjetnice Marine Bauer. *Dobra voda* njihov je nastavak, kojem se pridružio i francuski glazbenik Didier Douet.

Putovanje *Dobrom vodom* započinje zvučnom instalacijom skladatelja Didiera Doueta, koja oglašbljuje zvukove prostora u kojem rad nastaje, ovog puta to je Galerija SC i okolni prostor Studentskog centra, pozivajući na otvaranje akustičke percepcije posjetitelja, a nastavlja se plesnom izvedbom u koreografiji Zrinke Šimičić Mihanović koju izvode plesači/ce Viktoria Bubalo, Zvonimir Kvesić i Ariana Prpić. Iako koreografski, ovaj rad ima i naglašeni likovni aspekt. Zgužvane papirnate trake snažnog asocijativnog potencijala, u manjim i većim volumenima gomilaju se i rasipaju tijekom izvedbe, postajući medij u koji tijela uranjaju i iz kojeg izranjaju. Apstraktne forme i zvuk, koji nastaje kao posljedica kretanja, na trenutke poprimaju narativne i simboličke konotacije, koje se već idućeg trena rastaču u transformirajući kontinuum. Procesi dijeljenja, diferencijacije, transformacije, migracije... jednako su oblikovali i oblikuju individualno tijelo svakoga od nas, od začeca do danas, kao i kolektivno tijelo / društvo kojeg smo dio, kojem svjedočimo, koje stvaramo... Može li iskustvo tijela, koje dijelimo, biti polazište za revidiranje uspostavljenih obrazaca rada, hijerarhije i moći?

produkcija: Multimedijalna koliba u suradnji s
Nastavničkim odsjekom Akademije likovnih
umjetnosti u Zagrebu i Studentskim centrom
Sveučilišta u Zagrebu – Galerijom SC

fotograf: Jasenko Rasol

Projekt su podržali Ministarstvo kulture Republike Hrvatske i Grad Zagreb.

kontakt:

Multimedijalna koliba
Buconjićeva 39
10 000 Zagreb
www.multimedijalnakoliba.hr
multimedijalnakoliba@gmail.com
+385 95 832 86 82

O autori/ca/ma:

Zrinka Šimičić Mihanović (Zagreb, 1978.), plesna umjetnica i somatska praktičarka
Certificirana je analitičarka pokreta – somatska praktičarka (CMA-SP), edukatorica razvojnog
(IDME) i somatskog pokreta (SME). Nakon što je kao plesačica niz godina surađivala s
koreografima i vizualnim umjetnicima, usmjerava se prema autorskom radu i umjetničkom
istraživanju koji su uvelike obilježeni suradnjom s umjetnicima iz drugih medija. Autorica je i
koautorica petnaestak predstava i radova *in situ*: *Dobra voda* (2020. Akademija likovnih
umjetnosti u Zagrebu), *Što nastaje? Izvedba koja se dira* (2019., Akademija likovnih
umjetnosti u Zagrebu), *cruel, cruel nature* (2018.), *Nestajanja* (2016.), *a2* (2015., 28. Muzički
biennale Zagreb), *Indigo* (2014.), *Po stepenicama, iza vrata, kroz prozor...* (2013.), *Pokret*
Mislím Okret (2013.), *Trag/Trace/Spur* (2012.), *Titraji* (2012.), *7 tišina za 7 dana* (2011.),
Moveranje (2009.), *Sobe* (2007., Kula Lotrščak, Zagreb), *U prolazu* (2003., Gliptoteka HAZU,
Zagreb) te predstava za djecu *Ja pa ti pa mi: Stranci i Sadi gradi* (2016.-2018.) Pokretačica je i

umjetnička suvoditeljica međunarodnog festivala improvizacije Improspekcije, pokrenutog 2007., te inicijatorica regionalne platforme SomaHut koja okuplja umjetnike i stručnjake iz različitih polja oko interesa za somatski rad. Suosnivačica je umjetničke organizacije Multimedijalna koliba. Predaje na Odsjeku plesa Akademije dramske umjetnosti u Zagrebu te na Poslijediplomskom specijalističkim studiju kreativne terapije na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku. Educira se kroz programe Škole za *Body -Mind Centering*® te *Laban/Bartenieff & Somatic Studies International*. Diplomirala je Povijest umjetnosti i Francuski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu.

Marina Bauer (Zagreb, 1972.), vizualna umjetnica - akademska kiparica

Diplomirala je 1998. na Kiparskom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu. Njen umjetnički rad karakterizira dosljednost u razvijanju metoda kinestetičkog i taktilnog doživljaja umjetničkog djela te odmak od pitanja formalnog oblikovanja objekta prema oblikovanju odgovarajućih metoda za komunikaciju s posjetiteljem (*Sjećanja I i II*, 2003./04., *Introverti*, 2014., *Prekapanja*, 2019.). Pažljivo gradi kinestetički doživljaj kod posjetitelja (*Sam/a sa sobom*, 2016., *Mjesto*, 2017.), a temom taktilnosti i utjelovljenog iskustva bavi se i u svom doktorskom istraživanju. Od 2002. do 2016. godine predaje kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu na Kiparskom i Nastavničkom odsjeku, a od 2016., kao vanjska suradnica, predaje na kolegiju Uvod u psihologiju umjetnosti. Izlaže u Hrvatskoj i inozemstvu, te je u sklopu umjetničkih simpozija izvela i trajno postavila nekoliko javnih ambijentalnih instalacija. Uvrštena je u izložbu *Suvremeno hrvatsko kiparstvo* u organizaciji Ministarstva kulture koja je predstavljena u više europskih gradova (2009. - 2011.). Članica je HDLU-a, HZSU-a te koordinatorica za Hrvatsku europske mreže Sculpture Network.

Didier Douet (Nica, 1956), francuski skladatelj, redatelj i glumac

Nakon susreta s Jean-Etienne Marieom u okviru Međunarodnog centra za glazbeno stvaralaštvo (CIRM) 1982., surađuje na UPIC-u Iannis Xenakisa. Na njegov umjetnički izričaj, usmjeren na istraživanje glazbenog vremena i spektralne glazbe, utječu glazbenici poput: Luc Ferrari, György Ligetia i Akira Tamba. Autor je dvadesetak glazbenih djela za kazalište te, u suradnji s vizualnim umjetnicima i koreografima, zvučnih instalacija koje kombiniraju elektroakustiku, instrumental i glas (*Perpetuum mobile: The City* (Galerija suvremene

umjetnosti, Nica), *Saturne* (sa slikarom Manuel Tاراïom), *Paris-Pékin et Parasites* (s video umjetnicom Florence Aupic, Pariz), *Gouttes millénaires* (Lozère), *Klaxophonie* (Dan glazbe, Nica), *Calligrammes* (suradnja s Blechbläserquintett , Stuttgart), *Narodjenja* (balet, Ukrajinska nacionalna opera, Kijev), *La chair des lettres 1, 2, 3* (Bruxelles, Pariz, Nica), *Espace vibrations 1*, (s vizualnom umjetnicom Natašom Markovinović, Zagreb). Uglazbljuje pjesničke tekstove na različitim jezicima. Redovni je suradnik Radio France i televizijskog kanala Arte. Umjetnički je ravnatelj FHRAKAT udruge čiji je cilj povezivanje europskih umjetnika.